RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 124.960 van 3 november 2003
in de zaak A. 110.900/XIV-6783.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
advocaat K. VAN DE SIJPE,
kantoor houdende te 9100 SINT-NIKLAAS,
Prinses Josephine Charlottelaan 71

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Russische nationaliteit, op 28 september 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 augustus 2001 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 8 mei 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 28 augustus 2001;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 31 oktober 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 7 juli 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 september 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. VAN DE SIJPE, die verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur M. HUYGHE, die verschijnt voor de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de minister van Binnenlandse Zaken;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij België binnenkomt op 20 december 2000, dat zij zich op 21 december 2000 vluchteling verklaart; dat op 8 mei 2001 de minister van Binnenlandse Zaken beslist tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat op 28 augustus 2001 de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing bevestigt; dat dit de thans bestreden beslissing is, die als volgt is gemotiveerd:

> "Op basis van de elementen uit uw dossier, bevestig ik de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse zaken waarbij u het verblijf op het grondgebied werd geweigerd.
>
> De Dienst Vreemdelingenzaken krijgt een kopie van deze beslissing.
>
> Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet, meen ik dat uw asielaanvraag onontvankelijk is. U heeft immers, zonder geldige reden, geen gevolg gegeven binnen de maand aan de oproeping noch aan de vraag om inlichtingen vervat in de brief die u aangetekend werd verstuurd op 11 juli 2001 op uw gekozen woonplaats.
>
> Ik meen bovendien dat u in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat u ontvlucht bent, en waar volgens uw verklaring, uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren.
>
> Behoudens een andere beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken of zijn gemachtigde dient u binnen de vijf dagen, ingaand op de datum van de kennisgeving van deze beslissing het grondgebied te verlaten (koninklijk besluit van 19/05/1993; artikel 17, par. 2, al. 2).";

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een enig middel de schending opwerpt van artikel 52, § 2, 4/ van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel; dat zij aanvoert dat de vroegere raadsman van de verzoekende partij per brief en fax van 29 juli 2001 aan de commissaris-generaal heeft gevraagd om het verhoor uit te stellen en dat de commissaris-generaal had moeten aangeven waarom die vraag om uitstel geen geldige reden in de zin van artikel 52, § 2, 4/ van de Vreemdelingenwet vormde, dat de kwestieuze oproeping geen "verzoek om inlichtingen" in de zin van voormelde bepaling vormde en dat de bestreden beslissing, voor zover zij is gegrond op het feit dat de verzoekende partij

geen gevolg zou hebben gegeven aan een verzoek om inlichtingen, het gevolg is van een verkeerde toepassing van voormelde bepaling;

2.2. Overwegende dat artikel 52, § 2, 4/ van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

> "De Minister of diens gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die het Rijk binnengekomen is zonder te voldoen aan de in artikel 2 gestelde voorwaarden, die zich vluchteling verklaart en vraagt als dusdanig erkend te worden, niet toegelaten zal worden in die hoedanigheid in het Rijk te verblijven:
> (...)
> 4/ wanneer de vreemdeling, binnen een maand na de verzending, geen gevolg heeft gegeven aan een oproeping of een verzoek om inlichtingen en daarvoor geen geldige reden kan geven.";

Overwegende dat de verzoekende partij niet betwist dat zij geen gevolg heeft gegeven aan de oproeping van 11 juli 2001 voor het verhoor op 30 juli 2001 doch stelt dat zulks is gebeurd omdat haar raadsman met een fax van 29 juli 2001 om een uitstel van voormeld verhoor had gevraagd; dat het enkele verzenden van een fax met een verzoek om uitstel geen geldige reden vormt om niet te verschijnen na een oproeping; dat de verzoekende partij des te onvoorzichtiger is geweest door het verzoek tot uitstel daags voor het voorziene verhoor te laten verzenden en door, zonder dat een tijdig antwoord van de commissaris-generaal of een nieuwe oproeping mogelijk was, zonder meer weg te blijven; dat zij over het hoofd ziet dat het aan de commissaris-generaal is om eventueel een uitstel toe te staan en niet aan de asielaanvrager zelf; dat zij in die omstandigheden niet aannemelijk maakt dat de bestreden beslissing op onzorgvuldige wijze of met schending van artikel 52, § 2, 4/ van de Vreemdelingenwet is genomen; dat het enige middel ongegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

<u>Artikel 1</u>.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

<u>Artikel 2</u>.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drie november tweeduizend en drie, door :

de HH.	C. ADAMS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	M. MILOJKOWIC,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

M. MILOJKOWIC. **C. ADAMS.**